

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1264/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713214166
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713214166.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: 1/ O. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. G. XXX/XX, XXX XX J. a 2/ P. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. G. XXX/XX, XXX XX J., proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomašikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, v konaní o návrhu na určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/171/2013-156 zo dňa 23. 06. 2014, takto

rozhodol:

Odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ ako oneskorene podané odmieta.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na určenie, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0305250983 zo dňa 11. 11. 2009, uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľmi 1/ a 2/ je neplatná od samého počiatku zamietol. Ďalej zamietol návrh na určenie, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0305334087 zo dňa 20. 02. 2010, uzatvorená medzi odporcom, navrhovateľmi 1/ a 2/ a M.. E. Z. je neplatná od samého počiatku, rovnako ako zamietol návrh na určenie, že Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 681/2009 zo dňa 11. 11. 2009, uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľmi 1/ a 2/ je neplatná a návrh na určenie, že Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 65/2010 zo dňa 20. 02. 2010, uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľmi 1/ a 2/ je neplatná. Zároveň určil, že mandátna zmluva uzatvorená dňa 20. 02. 2010 medzi odporcom a navrhovateľmi 1/ a 2/ je neplatná. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva a zaviazal odporcu zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 99,50 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol: „Dňa 22.08.2013 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľov z toho istého dňa, ktorým sa navrhovatelia domáhali, aby súd určil, že zmluva o splátkovom úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009 uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná od samého počiatku, tiež aby určil, že zmluva o splátkovom úvere č.0305334087 zo dňa 20.2.2010, uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná od samého počiatku, tiež aby súd určil, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 zo dňa 11. 11. 2009, uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná od samého počiatku, rovnako aby súd určil, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010, ktorá bola uzatvorená medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná od samého počiatku, a tiež aby určil, že mandátna zmluva uzatvorená dňa 20.2.2010 medzi odporcom a navrhovateľom v I.rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná od samého počiatku, keď tento istý výrok bol uvedený pod bodom 5 a 6 v petite žalobného návrhu.

Svoj návrh zdôvodnili tým, že naliehavý právny záujem na vyššie uvedených určeníach je daný tým, že navrhovatelia sa ako nerozvážni spotrebiteľia, ktorí uzatvorili neplatné zmluvy potrebujú brániť pred postihom ich majetku na uspokojenie skutočnej a domnejšej pohľadávky veriteľa bez predchádzajúcej

súdnej kontroly formou dobrovoľnej dražby, pričom súd musí navrhovateľom poskytnúť súdnu ochranu v zmysle článku 20 Ústavy SR, ako vlastníkom pred každým kto by neprimerane a nezákonne zasahoval do vlastníckych práv navrhovateľov. Podľa ich názoru predmetné zmluvy o úvere zo dňa 11.11.2009 na sumu 102.000 € a zo dňa 20.2.2010 na sumu 28.000 € sú neplatné v zmysle § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka od samého počiatku a súd pri tejto neplatnosti má postupovať ex offi, a potom následne zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 20.2.2010 ako aj zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 11.11.2009 nadväzujúce na tieto neplatné zmluvy o úvere sú tiež neplatné zo zákona lebo nemôže existovať bez hlavného záväzku zriadeného zmluvami o splátkovom úvere na sumu 102.000 €, resp. 28.000 €, ako aj v zmysle § 3 OZ. Taktiež navrhovatelia namietali, že pred podpisom si nemali možnosť prečítať zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.11.2009 a zo dňa 20.2.2010 ako ani zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 11.11.2009, resp. 20.2.2010. Zmluvy podpisovali v stave nepozornosti vyvolanej odporcom tým, že zahltil navrhovateľov veľkým množstvom listín a VZP spísaných drobným písmom, čo malo za následok, že navrhovatelia pri podpise napadnutých zmlúv nekonali slobodne a vážne, a preto je v zmysle §37 OZ takáto zmluva neplatná pre nedostatok prejavov slobodnej vôle, nakoľko navrhovatelia konali bez poznania veci v časovom strese, ktorý bol vyvolaný tým, že boli zahltený podpisovaním neprehľadného množstva listín, z ktorých väčšia časť je neplatná lebo bola písaná drobným písmom. Navrhovatelia nemali z dôvodu časového stresu vyvolaného odporcom možnosť posúdiť synergické pôsobenie posudzovaných zmlúv, a preto ich vôľu s akceptovaním zmluvných záväzkov vyplývajúcich z napadnutých zmlúv nemožno považovať za vážnu v zmysle § 37 OZ. Poukázali tiež na teóriu skutočného plnenia dodávateľom vo vzťahu k poplatkom v spotrebiteľských úveroch s poukazom na ustanovenie bodu 3.2. písm.b) a bodu 3.3., keď bol odporcom zinkasovaný pri poskytnutí úveru poplatok za jeho poskytnutie, resp. za spracovanie úveru vo výške 370,10 € a teda v skutočnosti bol odporcom poskytnutý úver v nižšej výške o 370,10 € než bol deklarovaný v úverovej zmluve. Navyše odporca si neustále uplatňuje obohatenie v podobe poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 2,99 € a iných poplatkov podľa VZP, a v dôsledku týchto skutočností bola preto v predmetných úverových zmluvách neplatne a nepravdivo uvedená výška úrokovej sadzby, tiež namietali navrhovatelia, že úver sa má považovať za bezúročný, resp. bezpoplatkový, nakoľko v zmysle článku 4 zákona č. 258/2001, ktorý preberal smernicu 87/102 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaje o RPMN, ak takýto údaj neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. K naliehavosti právneho záujmu podľa § 80 písm.c) O.s.p. ešte uviedli, že na vydaní takéhoto rozsudku je tento právny záujem preukázaný tým, že postavenie navrhovateľov bez určenia navrhovaného výroku by bolo právne neisté, nakoľko názor účastníkov sporového konania na platnosť napadnutých zmlúv a právo uspokojiť domnelú pohľadávku veriteľa z nedlhu, najmä súčasným pôsobením inštitútu straty výhody splátok, koncentračným účinkom sankcií a neurčito stanoveným postupom výpočtu dlhu a mimosúdnym výkonom záložného práva bez predchádzajúcej súdnej kontroly je rozdielny. Navrhovatelia tiež namietali znenia článku 5.2., článku 5.5.6., článku 5.6.3. a článku 6.3. VZP, keď takýmito nekalými postupmi pri započítavaní splátok úveru sa tieto započítavali najprv na úrok, na úrok z omeškania, poplatky a pokuty a až potom na anuitu splátky úveru, a tiež namietali ustanovenia článku 6.3. a článku 6.4.VZP, v zmysle ktorých je možné tieto úroky účtovnou premenou zmeniť na istinu a následne zaťažiť úrokom z omeškania vypočítaným ako úrok z úroku a pokút. Navrhovatelia tiež namietali, že zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 11.11.2009, resp. 20.2.2010 obsahujú neplatné dojednania o mandátnej zmluve sú neplatne uzatvorené v zmysle § 566 Obchodného zákonníka, nakoľko sú skonštruované tak, že jednotlivo aj synergicky splnomocňujú odporcu na nedovolené a nemorálne konanie, lebo odporca môže vystupovať ako zástupca navrhovateľov, ktorí sú záložcovia bez ohľadu na ich záujmy v rozpore s § 22 ods.2 a takéto splnomocnenie je neplatné aj pre neodvolateľný charakter splnomocnenia v rozpore s § 33b ods.3 OZ a nedovolené oprávňuje veriteľa aby sám rozhodol o výške svojej pohľadávky a postihu majetku navrhovateľov ako záložcov bez predchádzajúcej súdnej kontroly v rozpore s účelom zákona a záujmami splnomocniteľa. Navrhovatelia taktiež namietali platnosť právnych úkonov ohľadne ručenia, majú zato, že išlo o nekalo dojednané ručenie viacerými nehnuteľnosťami predstavujúcimi obydlie tak navrhovateľov ako i rodičov navrhovateľky v II.rade, navyše sa jednalo o ručenie takými nehnuteľnosťami, ktorých hodnota je v zjavnom nepomere k výške skutočne poskytnutého úveru veriteľom, a ktorý aj podľa nesprávneho znaleckého posudku vypracovaného na podnet veriteľa hodnotu úveru prevyšuje o 37 %, keďže všeobecná hodnota nehnuteľností zistená pre účely dražby znaleckým posudkom č.17/2013 zo dňa 1.7.2013 vypracovaným znalcomXXX.XXXO. o 37% prevyšuje rámec účelu zabezpečenia pohľadávky odporcu ako veriteľa zo skutočne poskytnutého úveru vo výške 102.000 €, resp. 28.000 €, teda ide o tzv. civilnoprávnu úžeru a tým absolútne neplatnú zmluvu pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Navrhovatelia vyslovili názor, že predmetné zmluvy o úvere zo dňa 11.11.2009, resp. 20.2.2010 ako i zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 11.11.2009

a 20.2.2010 sú neplatné od samého počiatku, pretože sa odvolávajú na VZP, ktoré sú neplatné, pretože sú spísané nečitateľným drobným písmom, a tiež sú neplatné nakoľko zakladajú značnú nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a sú koncipované tak, že nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, keďže obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky vymedzené v ustanovení § 53 ods.1 písm.a),k),r) Občianskeho zákonníka. Taktiež namietli ako neplatné dojednanie o tom, že odporca môže na základe splnenia svojvoľne naformulovaných odkladacích podmienok, ktoré nemajú vplyv na výpočet úroku zmeniť úročenie úveru v dôsledku poskytnutia Mikropôžičky na krytie omeškaných splátok v zmysle článku 12, 13,14 VZP a teda v tejto súvislosti navrhovateľa vyslovili názor, že napadnutá úverová zmluva je neplatná lebo na zmenu úročenia musia byť splnené odkladacie podmienky, že sa zmenia úroky na medzibankovom trhu a osobné pomery dlžníka a nie z dôvodov, ktoré svojvoľne naformuloval odporca, výlučne vo svoj prospech. Navrhovateľa namietali aj skutočnosti týkajúce sa dražby, konkrétne že cena predmetných nehnuteľností pre účely dražby bola znaleckým posudkom stanovená v rozpore s cenou obvyklou v čase a mieste v rozpore s ustanovením § 2 a § 12 zákona č. 527/2002 Z.z., keď v tej súvislosti poukázali na rozhodnutie NS SR 5Cdo 57/2011 zo dňa 19.1.2012, a tiež namietali porušenie ustanovenia § 11 ods.1 zákona č.527/2002 Z.z. Navrhovateľa zároveň žiadali, aby súd analogicky rozhodol v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012, sp.zn.18Co 109/2011, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 28.9.2011, č.k. 3Co 3/2011, rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 č.k. 10CoE/ 313/2010 a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 20.9.2011, č.k. 6Co 39/2011.

Dňa 22.8.2013 bol zároveň navrhovateľmi daný návrh na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 3.9.2013, sp.zn. 10C 171/2013-35, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, v zmysle ktorého bol odporca povinný zdržať sa všetkého konania, ktoré by smerovalo k uspokojovaniu jeho pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009, z ktorej pohľadávka odporcu ako veriteľa je zabezpečená záložnými právami zriadenými na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 zo dňa 11.11.2009, uzavretej medzi navrhovateľmi ako záložcami a odporcom ako záložným veriteľom, kde vklad záložného práva bol povolený rozhodnutím Správy katastra J. č. V XXXX/XX zo dňa 7.12.2009 a na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010, uzavretej medzi navrhovateľmi ako záložcami a odporcom ako záložným veriteľom kde vklad záložného práva bol povolený rozhodnutím Správy katastra J., č. V 343/10 zo dňa 18.3.2010, a zo zmluvy o splátkovom úvere č.0305334087 zo dňa 20.2.2010, z ktorej pohľadávka odporcu ako veriteľa je zabezpečená záložným právom zriadeným na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010, uzavretej medzi navrhovateľmi ako záložcami a odporcom ako záložným veriteľom, kde vklad záložného práva bol povolený rozhodnutím Správy katastra J. č.V 343/10 zo dňa 18.3.2010, realizáciou uvedených záložných práv k nehnuteľnostiam, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určení neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009, zmluvy o splátkovom úvere č.0305334087 zo dňa 20.2.2010, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 zo dňa 11.11.2009 a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010, ktoré konanie je vedené na OS Zvolen pod sp.zn. 10C 171/2013. Zároveň súd zakázal spoločnosti DUPOS dražobná spol. s.r.o., IČO: 36 233 935 so sídlom v Trnave, Tomaškovičova 17/2742, nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sú zaťažené záložným právom na základe rozhodnutí Správy katastra J. o povolení vkladu č.V 2537/09 zo dňa 7.12.2009 a č.V 343/10 zo dňa 18.3.2010, ktoré sa nachádzajú v k.ú. C., obec C., okres J., a ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a to stavba -rozostavaný rodinný dom bez súp. č. postavený na pozemku C-KN č.XXX/X a na LV č. XXX a to pozemky, parc. č. XXX/X až XXX/X, a tiež stavba rodinný dom, súp. č. X postavený na pozemku C-KN č.XXX/X, a to dražiť, predat' alebo previesť na iné osoby a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktoré je vedené na OS Zvolen pod sp.zn. 10C 171/2013. Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca odvolanie zo dňa 20.9.2013, doručené tunajšiemu súdu dňa 23.9.2013, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6.11.2013, sp.zn. 16Co 853/2013-62, ktorým bolo uznesenie okresného súdu zo dňa 3.9.2013 potvrdené.

Odporca sa k podanému žalobnému návrhu písomne nevyjadril, v podanom odvolaní voči uzneseniu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie k veci samej uviedol, že má zato, že žiadne ustanovenie úverových zmlúv a záložných zmlúv, ktorých neplatnosti sa navrhovateľa v tomto konaní domáhajú neobsahuje neprijateľnú podmienku, ktorá by spôsobila nerovnováhu v zmluvnom postavení zmluvných strán, ale im dáva rovnaké zbrane a možnosti na uplatnenie svojich nárokov. Vyjadrenie navrhovateľov spočíva len vo všeobecnom konštatovaní, že zmluvné podmienky sú neprijateľné t.j. podmienky sú

v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona, avšak navrhovatelia neuvádzajú, v čom konkrétne vidia neprijateľnosť zmluvných podmienok a neuvádzajú ani jednu neprijateľnú podmienku uvedenú v ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka, kde sú tieto podmienky príkladmo uvedené. Taktiež žiadne ustanovenie úverových zmlúv a záložných zmlúv nie je neurčité a neukladá navrhovateľom žiadnu neprímeranú sankciu. Aj v tomto prípade navrhovatelia neuvádzajú v čom konkrétne vidia neurčitost' úverových a záložných zmlúv a aké konkrétne neprímerané sankcie ukladajú. Pokiaľ navrhovatelia odôvodňovali neplatnosť úverových zmlúv skutočnosťou, že odporca pri poskytnutí úveru zinkasoval poplatok za spracovanie úverovej zmluvy, čo navrhovatelia považujú za neprijateľnú podmienku, poukázal odporca na článok 5 ods. 1 písm.i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/S, podľa ktorého je veriteľ povinný pred uzatvorením zmluvy informovať spotrebiteľa okrem iného aj o poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o úvere a podmienkach na základe, ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť. V tejto súvislosti teda odporca poukázal na znenie článku I bod 1 posledná veta úverových zmlúv ako i bodu 16.1.3.VOP. Navrhovatelia záver o neprijateľnosti poplatku za správu úveru ako i spracovateľského poplatku odôvodňujú jeho neprijateľnosťou bez toho, aby uviedli právnu normu platnú v SR, ktorá tento záver odôvodňuje. Dohodu o povinnosti navrhovateľov v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru uhrádzať poplatok za správu úveru ako i spracovateľský poplatok nemožno považovať za neprijateľnú podmienku ani plnenie na jej základe za právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom, pretože v čase uzavretia úverových zmlúv, takáto podmienka nebola uvedená vo výpočte nekálnych podmienok v prílohe Smernice Rady č.93/13/EHS, a zároveň nebola uvedená vo výpočte neprijateľných podmienok v § 53 OZ a nespĺňa pojmové znaky generálnej klauzuly nekalej/neprijateľnej podmienky podľa článku 3 ods.1 Smernice alebo § 53 ods.1 OZ, nakoľko nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je záver o dohodnutí poplatku za správu úveru ako i spracovateľského poplatku ako neprijateľnej zmluvnej podmienky nesprávny a v rozpore s platnou právnou úpravou. Odporca poukázal na skutočnosť, že výkon záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľov formou dobrovoľnej dražby je priamym dôsledkom porušenia povinnosti navrhovateľov splácať úverové pohľadávky, pričom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úverových pohľadávok dňa 18.3.2013 boli navrhovatelia v omeškanií so splácaním splátok úverov 454 dní. Dobrovoľná dražba nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľov je zákonným a zmluvným právom odporcu ako dosiahnuť návratnosť peňažných prostriedkov, ktoré poskytol navrhovateľom. Vzhľadom na uvedené považoval odporca podaný návrh za neodôvodnený a motivovaný výlučne snahou o oddialenie výkonu záložného práva, resp. úplné zabránenie výkonu záložného práva.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 26.3.2014, na ktorom súd vec meritórne prejednal, následne odročil toto pojednávanie na deň 28.5.2014, ktoré odročil bez meritórneho prejednania veci z dôvodu, že navrhovateľ v I.rade nemal vykázané doručenie ku dňu termínu pojednávania a toto pojednávanie bolo odročené na deň 23.6.2014, na ktorom súd vec meritórne prejednal a rozhodol.

Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa v I.rade, navrhovateľky v II.rade, oboznámil sa s prednesom zástupcu odporcu, tiež vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: informácie o dražbe konanej dňa 11.9.2013 o 12.30 h. z čl.17-19, úradný výpis Notárskeho centrálného registra dražieb z čl.20, zmluvu o splátkovom úvere uzavretú dňa 20.2.2010 medzi odporcom a navrhovateľmi ako i M.. E. Z. z čl.21-22, návrh na vklad záložného práva zo dňa 20.2.2010 č.vkladu V 343/10 z čl.23, návrh na vklad záložného práva registrovaný pod č. V 2537/09, zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 a Mandátnu zmluvu zo dňa 20.2.2010 z čl.25-27, znalecký posudok č.17/2013 zo dňa 1.7.2013 znalca T.. Q. O. z čl.28-30, výpis z LV č. XXX pre k.ú. C. zo dňa 9.8.2013 z čl.31, poslednú výzvu na zaplatenie omeškaných splátok úveru pred začatím dražby nehnuteľností zo dňa 6.2.2013 z čl.50, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.3.2013 z čl. 51, výpis z LV č. XXXX pre k.ú. C. zo dňa 3.4.2014 z čl.133-134, pričom zistil tento skutkový stav. Z informácie o dražbe č. DÚ-POS DD 121/2013 súd zistil, že ako dražobník je tu uvedený DUPOS dražobná spol. s.r.o., IČO: 36 233 935, ako navrhovateľ dražby Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 151 653, dátum konania dražby 11.9.2013, miesto konania dražby Hotel URPÍN CITY RESIDENCE Banská Bystrica, dražba prvá, ako predmet dražby sú tu uvedené nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k.ú. C., nehnuteľnosti na LV č. XXXX pre k.ú. C., konkrétne nehnuteľností, zapísané na LV č. XXX parcely č. XXX/X až č. XXX/X a rodinný dom postavený na parcele č.XXX/X a pokiaľ ide o nehnuteľností na LV č. XXXX, jedná sa rozostavaný rodinný dom na parcele č.XXX/X. Je tu odkaz na znalecký posudok č.17/2013 T.. Q. O. zo dňa 1.7.2013, v ktorej bola všeobecná cena odhadu 178.000 € a ako najnižšie podanie je uvedená suma 178.000 €.

Z úradného výpisu z Notárskeho centrálného registra dražieb súd zistil, že ako druh registrácie je uvedené oznámenie o dražbe, ktorá sa má konať dňa 11.9.2013 v Hoteli URPÍN CITY RESIDENCE v Banskej Bystrici, jedná sa o prvú dražbu dobrovoľnú, zistená cena 178.000 €, čo predstavuje aj najnižšie podanie s tým, že ako navrhovateľ dražby je tu uvedený odporca, a ako dražobník DUPOS dražobná spol. s.r.o.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.2.2010 súd zistil, že bola uzavretá medzi odporcom ako bankou a navrhovateľom v I.rade, navrhovateľkou v II.rade a M.. E. X/X, ar. 1X.XX.XXXX, bytom C. X/X, XXX XX, na strane druhej ako dlžníkmi, pričom predmetom tejto úverovej zmluvy č. 0305334087 malo byť poskytnutie splátkového úveru na nadobudnutie úpravu a údržbu nehnuteľností bankou dlžníkom v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto úverovej zmluve s tým, že dlžník sa zaviazal za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve, keď výška úveru bola dojednaná na sumu 28.000 €, ako druh úveru je uvedené úver na bývanie, typ a výška úrokovej sadzby fixná 3 roky 5,19 % ročne, spracovateľský poplatok 265,52 € uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 2,99 € mesačne, výška splátky a splatnosť od prvého čerpania do 28.2.2010 vo výške 39,32 € mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a od 20.3.2010 vo výške 159,54 € mesačne k 20.dňu v kalendárnom mesiaci, počet splátok 248 od 20.3.2010, konečná splatnosť úveru 20.10.2030, splácanie progresívne inkasom z inkasného účtu. V článku II, bod 2 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú VOP vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a úverovými podmienkami Obchodné podmienky banky pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKROpodnikateľom účinné od 1.7.2007.

Z návrhu na vklad záložného práva zo dňa 20.2.2010 súd zistil, že bol povolený pod č. vkladu 343/10, Správou katastra J., pričom ako navrhovatelia sú tu uvedení účastníci tohto súdneho konania, odporca ako záložný veriteľ a navrhovatelia ako záložcovia, ktorým žiadali, aby bol povolený vklad záložného práva na LV č. XXX pre k.ú. C. v prospech odporcu na parcely registra C parc. č. XXX/X až č.XXX/X a na stavbu rodinný dom postavený na parcele č.XXX/X, a tiež vklad záložného práva na LV č. XXXX pre k.ú. C. v prospech odporcu na rozostavaný rodinný dom na parcele č.XXX/X, keď navrhovatelia o to požiadali ako účastníci zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 a Mandátnej zmluvy zo dňa 20.2.2010.

Z návrhu na vklad záložného práva zaregistrovaného pod č. V2 537/09, Správou katastra J. súd zistil, že ako navrhovatelia sú tu uvedení účastníci tohto súdneho konania, odporca ako záložný veriteľ a navrhovatelia ako záložcovia, ktorým požiadali o vklad záložného práva v prospech odporcu na LV č.XXX pre k.ú. C. na pozemky registra C parc. č. XXX/X až č. XXX/X a rodinného domu so súp. č. X postavenom na parcele č.XXX/X, a tiež vkladu záložného práva v prospech odporcu na LV č. XXXX pre k.ú. C. ohľadne rozostavaného rodinného domu postaveného na parcele č.XXX/X, pričom navrhovatelia tu vystupovali ako účastníci zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 a Mandátnej zmluvy zo dňa 11.11.2009.

Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 a Mandátnej zmluvy zo dňa 20.2.2010 súd zistil, že ako záložný veriteľ je tu uvedený odporca, a ako záložcovia sú tu uvedení navrhovatelia s tým, že obsahom tejto listiny sú tak zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam ako aj Mandátna zmluva s tým, že predmetom zmluvy o záložnom práve bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetom Mandátnej zmluvy bolo udelenie poverení záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Ako zabezpečovaná pohľadávka záložného veriteľa je tu uvedená pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0305334087 zo dňa 20.2.2010, uzavretá medzi navrhovateľmi a Ľubošom Volkom ako dlžníkmi na jednej strane a odporcom na druhej strane, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver, a ktorú tvorí istina vo výške 28.000 € úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, a tiež pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009, uzatvorená medzi odporcom na jednej strane a navrhovateľmi na strane druhej, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver, a ktorú tvorí istina vo výške 102.000 € úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s touto úverovou zmluvou, ako aj pohľadávka a jej príslušenstvo, ktoré vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním úverových zmlúv. Ako záloh sú tu uvedené nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcov nachádzajúce sa v k.ú. C., zapísané na LV č. XXX, pozemky, parc. č. XXX/X až č. XXX/X, rodinný dom, súp. č. X na parcele č.XXX/X ako i nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, rozostavaný rodinný dom na

parcele č.XXX/X. V článku IV sa strany dohodli, že ak pohľadávka nebude riadne a včas splácaná, je záložný veriteľ oprávnený začať výkon záložného práva, v rámci ktorého uspokojí svoju pohľadávku z výťažku predaja zálohu, a to spôsobom dohodnutým vo VOP. Záložca ako mandant poveril a zároveň splnomocnil záložného veriteľa ako mandátára, ktorý je oprávnený toto splnomocnenie preniesť ďalším splnomocnením na tretiu osobu, aby na jeho účet za odplatu 0,03 € uskutočnil všetky úkony potrebné a nevyhnutné k výkonu záložného práva podľa zmluvy o záložnom práve, a aby v jeho mene urobil všetky právne úkony (uzatvorenie kúpnej zmluvy, vyhlásenie súťaže a iné) potrebné na prevod vlastníctva k zálohu na 3.osobu. Záložca ako mandant nie je oprávnený vypovedať mandátnu zmluvu počas trvania pohľadávky a zmluvné strany týmto vylúčili platnosť ustanovení § 567, § 569, § 570, § 574 a § 575 Obchodného zákonníka. V zmluve je tiež uvedené, že zmluva o záložnom práve je uzatvorená podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a mandátna zmluva je uzatvorená podľa § 566 a nasl. Obchodného zákonníka. Záložca zároveň týmto vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami zmlúv obsiahnutých v tejto listine, ktorými sú VOP, Obchodné podmienky a Sadzobník súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely zmlúv obsiahnutých v tejto listine VOP sa rozumejú VOP vydané záložným veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002 a Obchodnými podmienkami záložného veriteľa pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKROpodnikateľom s účinnosťou od 1.7.2007.

Zo znaleckého posudku č.17/2013 zo dňa 1.7.2013 súd zistil, že ako znalec je tu uvedená T. Q. O., ev. č. znalca 910498, pričom predmetom znaleckého posudku je stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností rozostavaného rodinného domu na parc. č. XXX/X, rodinného domu súp. č. X stojaceho na pozemku parc. č. XXX/X a pozemku parc.č. XXX/X až č. XXX/X v k.ú. C., obec C., okres J. pre úkon výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, pričom zadávateľom tohto znaleckého posudku bola fy DUPOS dražobná spol. s r.o. s tým, že všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností bola určená na sumu 178.000 €.

Z výpisu z LV č. XXX pre k.ú. C. zo dňa 9.8.2013 súd zistil, že v časti A: Majetková podstata sú zapísané parcely registra C, parc.č. XXX/X až č.XXX/X s tým, že právny vzťah k stavbe evidovanej na pozemku č.XXX/X je evidované na LV č. XXXX, a tiež v tejto časti je uvedená stavba rodinný dom ,súp. č. X postavený na parcele č.XXX/X, v časti B: Vlastníci sú ako vlastníci týchto nehnuteľností uvedení v podiele 2/3-iny, navrhovateľka v II.rade a v 1/3-ine navrhovateľ v I.rade, v poznámke je uvedené oznámenie o začatí výkonu záložného práva, záložným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 formou dobrovoľnej dražby P339/13, zapísané dňa 30.5.2013-112/13, v časti C: Ďarchy je uvedené záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam v prospech odporcu V 2537/09 zo 7.12.2009-207/09, a tiež záložné právo pod č. V 343/10 z 18.3.2010.

Z poslednej výzvy na zaplatenie omeškaných splátok úveru pred začatím dražby nehnuteľností zo dňa 6.2.2013, resp. 8.2.2013 súd zistil, že tento adresoval odporca navrhovateľom, v ktorom im oznámil, že voči nim eviduje ku dňu 6.2.2013 omeškané splátky vo výške 8.470,06 € s tým, že v omeškaní so splácaním úveru sú už 414 dní, pričom sa jedná o úverovú zmluvu č.0305250983, z tohto dôvodu boli vyzvaní na okamžité vyplatenie omeškaných splátok úveru najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy, v opačnom prípade bude vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, teda odporca bude požadovať splatenie celého zostatku pohľadávky okamžite a v plnej výške a nebude už možné riešenie vyplatenia pohľadávky formou splátkového kalendára a zároveň bude prístupné k realizácii majetku zabezpečujúceho vyššie uvedenú pohľadávku formou dobrovoľnej dražby s tým, že odporca poverí výkonom dobrovoľnej dražby dražobnú spoločnosť a do konania prvého kola dražby, ktorého termín im bude oznámený dražobnou spoločnosťou, budú mať ešte cca 60 dní na zabezpečenie zdrojov na splatenie splatnej pohľadávky z úveru ako aj nákladov dražobnej spoločnosti.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.3.2013 súd zistil, že toto adresoval odporca navrhovateľom, ktorým im oznámil, že na základe zmluvy o úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009, ktorej súčasťou sú VOP účinné od 1.8.2002 im bol poskytnutý úver vo výške 102.000 € a táto pohľadávka je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 11.11.2009, pričom im oznámili, že týmto nastal prípad porušenia v zmysle bodu 7.6.1. písm.a) VOP, čím bola ku dňu 18.3.2013 vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje sumu vo výške 109.960,41 €, ktorú ich vyzvali zaplatiť do 10 dní od prevzatia oznámenia.

Z výpisu z LV č. XXXX zo dňa 3.4.2014 pre k.ú. C. súd zistil, že v časti A: Majetková podstata je tu zapísaná stavba rozostavaného rodinného domu na parc.č. XXXX/X, v časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby sú v podiele 1/1-ina ako vlastníci zapísaní navrhovatelia, v poznámke sa nachádza oznámenie o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s.,IČO: 00 151 653 formou dobrovoľnej dražby P 339/13, zapísané dňa 30.5.2013-112/13, v časti C: Ďarchy je zapísané záložné

právo k vyššie uvedenej nehnuteľnosti v prospech odporcu pod č. V 2537/09 zo 7.12.2009-207/09, a tiež záložné právo pod č. V 343/10 z 18.3.2010-42/10.

Z výsluchu navrhovateľky v II.rade na pojednávaní súd zistil, že s predmetnými úverovými zmluvami vyslovila nesúhlas, podľa nej nie sú dobre postavené a sú jednostranne zamerané proti nej ako klientovi. Na otázku súdu, na základe čoho došlo k uzavretiu predmetných úverových zmlúv a s nimi súvisiacich ďalších zmlúv uviedla, že o tieto úvery požiadala, nakoľko v tom čase stavali dom. V čase, keď si brali úver bola zamestnaná vo fy MEDIVIT kde mala príjem zhruba 730 € v čistom, manžel bol tiež zamestnaný, mal príjem tiež asi 700 € v čistom s tým, že približne 3 mesiace po podpise druhej úverovej zmluvy prišla o robotu a odvtedy sa už ani jej nikde nepodarilo zamestnať iba brigádnicke, a ani v súčasnosti nemá žiadnu prácu. V októbri minulého roka sa s manželom rozviedli. Vzhľadom na stratu zamestnania stratila zároveň aj schopnosť splácať úver, snažila sa komunikovať s pracovníkmi banky na úprave výšky splátok, vždy sa to ešte nejako dalo nastaviť s tým, že sa síce predlžovala doba splácania, ale nejako sa to z ich strany pláťalo, snažili sa aspoň niečo splácať, čo trvalo približne rok. Na otázku súdu, za akých okolností došlo k uzavretiu predmetných úverových zmlúv uviedla, že si už presne nepamätá, ale že to bolo asi na nejakom druhom sedení, čo sa podpisovali tie zmluvy, vyžadovali od nich ani doniesli rôzne podklady, napr. LV, potvrdenie od zamestnávateľov o príjme atď. Na otázku súdu, či čítala predmetné zmluvy, resp. aké konkrétne zmluvy, resp. ich súčasti čítala uviedla, že nečítala všetko od slova do slova, pretože tej inštitúcii dôverovala. V podstate ju najviac zaujímalo na koľko rokov to je, aká je výška splátok, keďže bola ale zamestnaná tak to až tak neriešila, hoci teraz už vie, že mala myslieť na zadné dvierka. Na doplňujúcu otázku súdu, či čítala konkrétne zmluvy o úvere, VOP, záložné zmluvy atď., nato uviedla, že čítala zmluvy o úvere, VOP len tak letmo, záložné zmluvy čítala lebo sa jednalo o hypotekárny úver, takže to muselo byť súčasťou. Na otázku súdu, či predmetné zmluvy podpisovala priamo na pobočke odporcu, resp. či si predmetné zmluvy nechcela zobrať domov na podpis, navrhovateľka uviedla, že si to nechcela zobrať domov, podpisovala to priamo tam na pobočke. Na otázku súdu, čo sa dialo následne po podpise predmetných úverových zmlúv uviedla, že im prišli peniaze na účet, už si presne nepamätala sumy, mal to na starosti manžel. Prvá čiastka bola asi vo výške 72.000 € a potom keď im došli peniaze, tak si brali ten ďalší úver, tam to bolo niečo cez 20.000 €, po tom roku to prestali splácať úplne, neboli to schopní splácať, úroky sa navyšovali, bola sa poradiť s právnikom a na základe toho podali tento návrh na súd.

Z výsluchu navrhovateľa v I.rade na pojednávaní súd zistil, že podľa jeho názoru je neadekvátne k výške pohľadávky odporcu hodnota nehnuteľností, ktoré im chcú zobrať, teda tie, ktoré sú založené. Na otázku súdu, aby uviedol okolnosti, za akých došlo k podpísaniu predmetných zmlúv, ktorých neplatnosti sa v tomto konaní dovoľávajú uviedol, že v podstate zmluvy boli uzavreté na základe toho, že ony potrebovali úver na stavbu rodinného domu, išli len do Slovenskej sporiteľne a tam začali vybavovať úver. Na otázku súdu, či čítal predmetné zmluvy, resp. doklady, ktoré s tým súviseli, uviedol, že určite všetko čítal, ale čo v nich presne bolo si už nepamätal. Na otázku súdu, či tie jednotlivé zmluvy, resp. dokumenty čítal v banke alebo doma, resp. či nemal záujem si zmluvy zobrať domov a tam si ich prečítať, uviedol, že čítal všetko v banke, nemal záujem si to brať domov lebo to nie je literatúra, bolo to ohľadne peňazí, takže to čítal tam. Následne uviedol, že si to možno aj chcel zobrať, ale nevie prečo si to nezobral. Na doplňujúcu otázku súdu, či mal dostatok času v banke si tie zmluvy preštudovať uviedol, že áno, mal nato tam dosť času. Na otázku súdu, či sa mu zdal pri podpise tých zmlúv poskytnutý úver, resp. podmienky za akých bol úver zobratý nevýhodný uviedol, že sa mu to teraz už tak zdá. Na doplňujúcu otázku súdu, či konkrétne sa mu zdá nevýhodná výška úrokovej sadzby alebo v čom sa mu tie zmluvy zdajú nevýhodné uviedol, že nevie, myslí, že aj tá výška úroku aj keď nevedel uviesť v akej výške vlastne bol ten úver lebo veľa vecí mu už povypadávalo z hlavy.

Z prednesu povereného zamestnanca odporcu na pojednávaní súd zistil, že celý návrh považujú za nezrozumiteľný, poukázali na pojmovú nepresnosť, ktorú v žalobnom návrhu navrhovateľa používajú, konkrétne kde uvádzajú, že sa uzatváral splátkový úver a na iných miestach uvádzajú, že sa uzatváral spotrebný úver, pričom poukázali nato, že úverové zmluvy, ktoré boli uzavreté medzi účastníkmi tak účelom u týchto úverov bolo nadobudnutie, resp. výstavba nehnuteľností a s poukazom na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti, ktorá negatívne vymedzuje čo sa nepovažuje za spotrebiteľský úver sa okrem iného uvádzajú hypotekárne úvery, a tiež úvery obsahom plnenia ktorých je suma vyššia ako 75.000 €, pričom v tomto prípade bol úver poskytnutý navrhovateľom viac ako 110.000 €. Taktiež predmetné úvery mali navrhovateľa splatiť v roku 2030, resp. 2036 a úverové zmluvy boli uzavreté v roku 2009, resp. 2010, pričom v zmysle vyššie citovaného zákona spotrebiteľským úverom nie je úver kde lehota splatnosti je dlhšia ako 10 rokov. Taktiež z podaného návrhu vydedukovali, že navrhovateľa napádajú skutočnosť, že predmetné úverové zmluvy neobsahujú ročnú percentuálnu mieru nákladov a v tejto súvislosti by teda podľa ich názoru s poukazom na § 11

zákona o spotrebiteľských úveroch sa mal tento úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový s čím nesúhlasia s poukazom na ich právnu argumentáciu vyššie uvedenú. Taktiež pracne identifikovali ďalšiu námietku navrhovateľov v podanej žalobe, ktorou namietali realizáciu, resp. výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby. V tejto súvislosti poukázali nato, že len Ústavný súd SR môže namietat', resp. vysloviť nesúlad nejakého zákona s Ústavou SR a do dnešného dňa ony nemajú vedomosť o tom, že by Ústavný súd SR vyslovil nesúlad nejakých ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa záložného práva s ústavou. Pokiaľ navrhovatelia poukazovali na niektoré rozhodnutia KS v Prešove, v tejto súvislosti dali do pozornosti súdu fakt, že Krajský súd v Prešove položil prejudiciálnu otázku Európskemu súdnemu dvoru vo veci C 482/2012 Macinský-Macinská, verzus GETFIN s.r.o., ktorým sa dotazoval nato, či ustanovenia nášho právneho poriadku, ktoré umožňujú veriteľovi dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky mimosúdnyimi prostriedkami nie sú v rozpore s európskym právom, tak táto vec nebola do dnešného dňa právoplatne skončená, avšak dňa 21.11.2013 generálny advokát navrhol príslušnú otázku vysloviť za neprípustnú z dôvodov uvedených v jeho vyjadrení. Ďalšia skutočnosť, ktorú navrhovatelia namietali vo svojej žalobe je poradie započítavania platby na jednotlivé nároky veriteľa, pričom v tejto súvislosti poukázali na fakt, že predmetné úverové zmluvy uzavreté medzi účastníkmi sú absolútnym obchodom, na ktoré sa má vzťahovať výlučne režim Obchodného zákonníka. Tu poukázali na judikatúru NS SR, ktorý sa s týmto názorom stotožnil vo viacerých svojich rozhodnutiach, konkrétne 5Obo 12/2010, 5Cdo 120/10, 6MCdo 4/2012, 5Obo 56/2007, 4Obo 115/1999 s tým, že rovnaký názor zaujal aj NS ČR v judikáte Obo 813/2001 a v judikáte RC 16/05 a tiež Ústavný súd ČR vo svojom rozhodnutí II ÚS 3711/11, v zmysle ktorého úverovú zmluvu je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka bez ohľadu nato, či zmluvnou stranou je spotrebiteľ alebo podnikateľ, a preto v tejto súvislosti majú zato, že je potrebné vychádzať z ustanovenia § 330 ods.2 Obchodného zákonníka, ktorý hovorí o tom, že pri plnení dlžníka je potrebné túto sumu započítať najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak, k čomu v tomto prípade nedošlo. Vyslovil názor, že nie je možné v tomto prípade použiť ustanovenia § 566 ods.2 Občianskeho zákonníka, nakoľko Obchodný zákonník obsahuje komplexnú úpravu, pokiaľ ide o započítanie plnení v splátkach a vyššie citované ustanovenie § 566 ods.2 sa týka čiastočného plnenia a nie plnenia v splátkach, k čomu rovnaký názor vyslovil NS ČR v rozhodnutí 32Cdo 786/2009 a obdobný právny názor je možné zistiť z komentára k Občianskemu súdnemu poriadku C.H.Beck.Števek.Ficova a kol. Z uvedených dôvodov žiadali návrh v celom rozsahu zamietnuť. Zástupca odporcu k návrhom na doplnenie dokazovania formou nariadenia znaleckého dokazovania predložených navrhovateľom v I.rade na pojednávaní dňa 23.6.2014 uviedol, že žiadajú tieto návrhy zamietnuť, nakoľko podľa ich názoru neprispievajú k objasneniu veci ako takej a podľa ich názoru toto dokazovanie nemá žiaden súvis s predmetom v súdnej veci. Okrem toho aj z rozhodnutí, ktoré boli v obdobných veciach vydané vyplýva, že I.stupňovému súdu v takomto konaní neprislúcha určovanie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, nakoľko tieto otázky sú pre účely dražby riešené právnym predpisom zákonom o dobrovoľných dražbách, kde je výslovne uvedené, že cena musí byť určená formou znaleckého posudku. V záverečnej reči uviedol, že trvajú na svojich dovtedajších písomných a ústnych vyjadreniach s tým, že podľa ich názoru navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno ohľadne toho, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľských úveroch a z toho dôvodu následne nepreukázali, že by uzavreté zmluvy obsahovali nejaké neprijateľné, resp. neplatné podmienky, a tiež trvali na tom, že výkon záložného práva bol realizovaný v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách a navrhovatelia v tomto konaní nepreukázali opak. Z týchto dôvodov žiadali návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný a pre prípad úspechu v spore uviedli, že si náhradu trov konania nebudú uplatňovať.

Podľa § 80 písm.c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) návrhom na začatie konania možno uplatniť aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 159 ods.2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave je záväzný pre každého.

Podľa § 22 ods.2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Podľa § 33b ods.3 OZ splnomocniteľ sa nemôže platne vzdať práva plnomocenstvo kedykoľvek odvolať. Podľa § 37 ods.1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 151a OZ záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

Podľa § 151b ods.1 veta prvá OZ záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

Podľa § 151b ods.2 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje a záloh.

Podľa § 151m ods.6 OZ pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene záložcu.

Podľa § 566 ods.1 Obchodného zákonníka mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu zato odplatu.

Podľa § 567 ods.1 Obchodného zákonníka mandatár je povinný postupovať pri zriaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou.

Podľa § 569 Obchodného zákonníka mandatár je povinný odovzdať bez zbytočného odkladu mandantovi veci, ktoré za neho prevzal pri vybavovaní záležitostí.

Podľa § 570 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka mandatár zodpovedá za škodu na veciach prevzatých od mandanta na zariadenie záležitostí a na veciach prevzatých pri zriaďovaní od tretích osôb, ibaže túto škodu nemohol odvrátiť ani pri vynaložení odbornej starostlivosti.

Podľa § 574 ods.1 Obchodného zákonníka mandant môže zmluvu kedykoľvek čiastočne alebo v celom rozsahu vypovedať.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľov je čiastočne dôvodný.

Predmetná žaloba bola určovacou žalobou, súd preto skúmal v prvom rade preukázanie naliehavosti právneho záujmu na takomto určení zo strany navrhovateľov, pričom súd vychádzal z toho, že naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva je daný najmä tam, kde by bez takéhoto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa, alebo kde by sa bez takéhoto určenia stalo jeho právne postavenie neistým.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca začal realizovať výkon záložného práva formou predaja zálohu na dobrovoľnej dražbe, na základe neuhradenia splatnej pohľadávky vzniknutej z titulu predmetných zmlúv o úvere. Súd preto považoval naliehavý právny záujem navrhovateľov za preukázaný, nakoľko pokiaľ navrhovatelia mali zato, že záložné právo nevzniklo, resp. neexistuje, prípadne že odporca nedisponuje splatnou pohľadávkou voči navrhovateľom, bez požadovaného určenia by bolo ich právne postavenie neisté, resp. by bez takéhoto určenia boli ich práva ohrozené.

Naliehavý právny záujem však súd nemal preukázaný ohľadne výroku, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č.0305334087 zo dňa 20.2.2010 a súd tento výrok preto zamietol práve z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na takomto určení, keď poukazuje na okruh účastníkov určených navrhovateľmi v tom zmysle, že okruh účastníkov tohto súdneho konania nekorešponduje so všetkými účastníkmi predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, v ktorej ako dlžník vystupuje aj M.. E. Z., ktorý však nevystupuje ani na strane navrhovateľa, ani na strane odporcu, teda v prípade, že by súd rozhodol či už v tom zmysle, že predmetná zmluva o splátkovom úvere je neplatná alebo by takýto výrok zamietol po preskúmaní veci samej, bol by takýto výrok rozsudku záväzný len pre účastníkov konania a pre orgány, ale nebol by záväzný pre M.. E. Z.. Z komentára Bureš,J.,Drápal,L Krčmář, Z.a kol.Občanskí soudní řad.Komentář I Díl 7.vydání Praha: C.H.Beck,2006, strana 734-735 vyplýva, že ak nie je rozhodnutie (právoplatný výrok rozsudku alebo uznesenia vo veci samej) subjektívne záväzný pre každého, vzťahujú sa účinky právnej moci len na osoby, ktoré boli účastníkmi konania (nie však na vedľajších účastníkov) a na osoby, na ktoré bola zákonom rozšírená záväznosť rozhodnutia. Pre súdy, správne úrady a iné orgány verejnej správy je výrok právoplatného rozsudku v iných než v štatusových veciach (a v ďalších veciach zaväzujúcich každého) záväzný len potiaľ, pokiaľ posudzujú ako predbežnú otázku medzi účastníkmi, poprípade medzi osobami, na ktoré bola subjektívna záväznosť rozsudku rozšírená, právne vzťahy, ktoré boli právoplatne vyriešené súdnym rozhodnutím. Ten, kto nebol účastníkom konania a ani podľa zákona voči nemu nie je rozhodnutie záväzné, môže uplatňovať svoje práva k veci alebo k právu, o ktorom bolo rozhodnuté v inom konaní, a ani súd, správny úrad alebo iný orgán verejnej správy pri posudzovaní veci nemôže voči nemu vychádzať zo záveru, že a ako o nej bolo v inom konaní už právoplatne rozhodnuté; uvedené platí tiež vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré sa týkajú vecných práv k nehnuteľnostiam, vrátane práva vlastníckeho. Súd zároveň poukazuje aj na publikované rozhodnutie v časopise Soudní rozhledy-rozhodnutia súdov ČR pod č. 8/2001, strana 268: „ ak rieši súd v konaní o ochranu vlastníckeho práva žalobcu podstatnú otázku platnosti kúpnej zmluvy ako otázku predbežnú, a ak bolo o platnosti tejto kúpnej zmluvy už rozhodnuté v inom konaní, ktorého účastníkom žalobca nebol, nie je toto rozhodnutie pre súd v tomto neskoršom konaní záväzné.“ Tiež podľa rozhodnutia publikovanom v časopise Soudní

judikatura (časopis obsahujúci rozhodnutia súdov ČR) pod č. 168/2003: „ Právoplatné rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva je záväzné len pre účastníkov konania, v ktorom bolo vydané. Voči tomu, kto nebol účastníkom tohto konania a kto nie je jeho právnym nástupcom nemôže súd, správny úrad alebo iný orgán pri posudzovaní jeho veci vychádzať zo záveru, že o vlastníckom práve bolo v inom konaní právoplatne rozhodnuté“. Z citovaných komentárov a rozhodnutí má súd zato, že navrhovatelia nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti, resp. platnosti zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.2.2010, nakoľko ani po takomto určení súdom by sa neodstránil stav právnej neistoty navrhovateľov práve s poukazom na okruh účastníkov v tomto konaní, keďže M.. E. Z. ako účastník tejto zmluvy by sa kedykoľvek v inom konaní mohol domáhať určenia platnosti, resp. neplatnosti predmetnej zmluvy, resp. byť účastníkom konania, v ktorom by sa ako predbežná otázka posudzovala otázka platnosti predmetnej zmluvy s tým, že by sa nejednalo o res judicata a súd by v tomto inom konaní mohol dospieť k odlišnému rozhodnutiu. Podľa názoru súdu je zároveň neprijateľné, aby súd rozhodol o neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy bez toho, aby sa niektorý z účastníkov tejto zmluvy mal možnosť vôbec o tom dozvedieť, so všetkými z toho vyplývajúcimi následkami. Nakoľko súd zamietol žalobu v tejto časti pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení, bolo zároveň vylúčené, aby súčasne súd preskúmaval žalobu v tejto časti z vecnej stránky.

Pokiaľ ide o výrok, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009, ako i pokiaľ ide o výrok, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 681/2009 zo dňa 11.11.2009 je neplatná, súd tieto zamietol z dôvodu, že navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno ohľadne vadnosti jednotlivých ustanovení týchto zmlúv, resp. týchto zmlúv ako celku, nakoľko napriek opakovaným výzvam zo strany súdu adresovaným tak navrhovateľovi v I.rade ako aj navrhovateľke v II.rade, títo ani do momentu vyhlásenia rozsudku v predmetnej veci nepredložili dotknuté zmluvy a ich jednotlivé súčasti, na ktoré boli súdom dopytovaní. Konkrétne v uznesení, ktorým bolo odročené pojednávanie dňa 26.3.2014 súd poskytol lehotu navrhovateľom do 30.4.2014 doručiť súdu zmluvu o splátkovom úvere č.0305250983 zo dňa 11.11.2009, a tiež zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 zo dňa 11.11.2009 vrátane VOP, ktoré tvorili súčasť predmetných úverových zmlúv, teda VOP s účinnosťou od 1.8.2002 a úverových podmienok, konkrétne Obchodných podmienok SLSP pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKROpodnikateľom účinných od 1.7.2007, a tiež Sadzobník poplatkov. Navrhovateľka v II.rade doručila súdu dňa 13.5.2014 doklady založené v spise na čl. 118-134, avšak nejednalo sa o požadované doklady, čo potvrdila v zápisnici o pojednávaní zo dňa 28.5.2014, konkrétne v uznesení, ktorým bolo toto pojednávanie odročené na deň 23.6.2014, v ktorom navrhovateľka v II.rade zobrala na vedomie, že je povinná v zmysle záverov z predchádzajúceho pojednávania doručiť do spisu súdu všetky doklady tak, ako boli uvedené v uznesení z predchádzajúceho pojednávania s tým, že zápisnica z tohto pojednávania jej bola doručená e-mailom, čo navrhovateľka v II.rade potvrdila s tým, že omylom doručila súdu iné doklady, z inej kôpky, pričom požadované doklady doručí súdu v lehote 10 dní. Navrhovateľ v I.rade bol na predloženie všetkých vyššie uvedených dokladov vyzvaný listom zo dňa 28.5.2014, ktorý mu bol zasielaný spolu s predvolaním na termín pojednávania na deň 23.6.2014 s tým, že tieto zásielky si síce ani na adrese trvalého pobytu, ani na adrese prechodného pobytu neprevzal, avšak na pojednávaní dňa 23.6.2014 potvrdil, že nakoľko mu súd následne túto zásielku zasielal cestou zamestnávateľa, týmto spôsobom mu táto zásielka aj bola doručená. Navyše na pojednávaní dňa 23.6.2014 súd poučil prítomných v zmysle § 120 ods.4 O.s.p., že všetky návrhy na doplnenie dokazovania sú povinní predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené alebo označené neskôr nebude môcť súd v zásade prihliadať, pričom navrhovateľ v I.rade sa tohto pojednávania zúčastnil a vyjadril sa, že návrhy na doplnenie dokazovania nemá a navrhovateľka v II.rade sa tohto pojednávania nezúčastnila, hoci termín zobrala na vedomie pri odročení predchádzajúceho pojednávania s tým, že písomne už predvolávaná nebude a svoju neúčast ospravedlnila podaním zo dňa 19.6.2014, keď zároveň súhlasila s tým, aby pojednávanie prebehlo v jej neprítomnosti. Navyše súd poukazuje nato, že v každom predvolaní na pojednávanie v rámci poučenia, konkrétne na strane 4 je uvedená citácia § 120 ods.4 O.s.p., podľa ktorého všetky dôkazy a skutočnosti musia účastníci predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Na základe vyššie uvedených skutočností súd má zato, že navrhovatelia sa dostali do dôkaznej núdze z vlastnej viny, keď bez uvedenia akéhokoľvek relevantného dôvodu nepredložili požadované doklady, bez posúdenia, ktorých nemohol súd v merite veci rozhodovať. Na okraj súd poznamenáva, že hoci navrhovatelia boli v procesnej pozícii žalujúcej strany, bolo obtiažne, najmä

pokiaľ ide o navrhovateľa v I.rade mu vôbec doručovať súdne zásielky na rôzne poštové adresy, ktoré navrhovateľ v I.rade v zásade nepreberal a doručovanie bolo v zásade možné len prostredníctvom jeho zamestnávateľa, hoci minimálne účastník v procesnom postavení navrhovateľa by mal mať jednoznačne záujem na plynulom priebehu súdneho konania, oznámení aktuálnej poštovej adresy, na ktorej bude preberať súdne zásielky atď..

Pokiaľ ide o výrok, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010 je neplatná, súd tento návrh zamietol z dôvodu, že navrhovatelia sa v zásade domáhali určenia neplatnosti tejto zmluvy s poukazom nato, že záväzok z tohto právneho úkonu je akcesorickým vo vzťahu k hlavnému záväzku, ktorým boli zmluvy o úvere s tým, že tieto záväzky nemôžu existovať samostatne a právny osud takýchto zmlúv a právnych úkonov je spojený s osudom hlavného záväzku, čím potom vyslovenie neplatnosti zmlúv o úvere má automaticky za následok aj neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva. Keďže súd ohľadom predmetných úverových zmlúv nedošiel pri svojom rozhodovaní k takémuto záveru (keďže v merite veci z vyššie uvedených dôvodov ani nerozhodoval) nemohol súd vyhovieť návrhu navrhovateľov ani v tejto časti, teda ohľadne tohto výroku, pričom z predloženého textu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 tiež nemal preukázaný záver ohľadne absolútnej neplatnosti tejto zmluvy s tým, že jej súčasťou špecifikované v časti IV bod 9 taktiež neboli zo strany navrhovateľov predložené, keďže sa jednalo o tie isté VOP, resp. úverové podmienky, ktoré tvorili súčasť predmetných úverových zmlúv.

Pokiaľ ide o výrok, ktorým navrhovatelia žiadali určiť, že mandátna zmluva spojená so zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010 uzavretá medzi odporcom a navrhovateľom v I. rade a navrhovateľkou v II.rade je neplatná, súd v tejto časti, návrhu navrhovateľov vyhovel, nakoľko poukazuje na ustanovenie § 151m ods.6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého priamo zo zákona koná záložný veriteľ v mene záložcu pri výkone záložného práva, čiže záložný veriteľ je tak priamo zo zákona splnomocnený, napr. aj na predaj zálohu, čo má zásadný význam aj pre tretie osoby, ktoré nadobúdajú záloh s takými účinkami ako by ho nadobudli od vlastníka, čo má za cieľ ochranu tretích osôb, ktoré nadobúdajú záloh na základe dražby alebo iným spôsobom. Čiže bez ohľadu na uzavretú mandátnu zmluvu, tieto oprávnenia prináležia záložnému veriteľovi priamo zo zákona počas existencie záložného práva, resp. počas jeho výkonu, a to bez skúmania otázky prípadného rozporu záujmov zúčastnených strán. Preto námietky navrhovateľov pokiaľ namietali platnosť tejto zmluvy s poukazom na nemožnosť vypovedať toto plnomocnenstvo zo strany navrhovateľov, resp. z dôvodu vzájomného rozporu záujmov zmluvných strán považoval súd za právne irelevantné. K záveru ohľadne neplatnosti tohto právneho úkonu v zmysle § 39 OZ však súd dospel na základe toho, že v predmetnej Mandátnej zmluve zmluvné strany vylúčili platnosť ustanovenia § 567 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je mandatár povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou, v čom súd videl minimálne obchádzanie tak Občianskeho zákonníka v časti ustanovení upravujúcich záložné právo ako i zákona č.527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, resp. takýto právny úkon priamo odporuje svojim účelom vyššie uvedeným zákonným predpisom, ktoré poskytujú dlžníkom v pozícii záložcov štandardný stupeň ochrany ich práv a oprávnených záujmov.

Na okraj súd uvádza, že výrok v petite návrhu pod bodom 5. a 6. je totožný, takže súd o výroku pod bodom 6. nerozhodoval s tým, že pokiaľ by súd aj pripustil, že sa jednalo o písaciu chybu a výrokom pod bodom 6 sa navrhovatelia domáhali určenia neplatnosti mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 11.11.2009, súd poukazuje nato, že táto mandátna zmluva mala byť súčasťou listiny-zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 zo dňa 11.11.2009, na ktorej predloženie súd navrhovateľov bezúspešne vyzýval, a teda aj v takomto prípade by ho súd musel, bez toho aby mohol tento návrh posúdiť v merite veci, zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena.

Súd nevykonal ako dôkazy listiny predložené navrhovateľkou v II.rade, zažurnalizované v súdnom spise na čl. 118-129, keďže samotnou navrhovateľkou v II.rade bolo potvrdené, že tieto boli do spisu doložené omylom a nemajú súvis s predmetným konaním, a teda súd zastáva názor, že vykonanie týchto dôkazov by nemal žiaden vplyv na rozhodnutie súdu v súdnej veci.

Súd nepripustil návrh navrhovateľov na doplnenie dokazovania vykonaním znaleckého dokazovania zameraného na zistenie ceny predmetných nehnuteľností, ktoré sú postihnuté výkonom záložného práva na základe predmetných záložných zmlúv, ku dňu uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.681/2009 zo dňa 11.11.2009 a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.65/2010 zo dňa 20.2.2010, ani návrh na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania zameraného na vyčíslenie úročenia dlžnej sumy z oboch napadnutých úverových zmlúv, tak ako tento návrh predložil navrhovateľ v I.rade na pojednávaní dňa 23.6.2014, keďže súd považoval tieto návrhy

na doplnenie dokazovania pre rozhodnutie vo veci, s poukazom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré bol návrh navrhovateľov zamietnutý, za právne irelevantné.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, v spojení s ustanovením § 151 ods.1 O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko súd vyhovel návrhu navrhovateľov len ohľadne jedného výroku, bol odporca s poukazom na pomer úspechu v konaní pri bránení svojho práva v prevažnej časti úspešný a mal by nárok na náhradu trov konania v pomernej časti, avšak nakoľko poverený zástupca odporcu na pojednávaní dňa 23.6.2014 výslovne uviedol, že si náhradu trov konania nebudú v prípade úspechu uplatňovať, súd rozhodol tak, že odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 2 ods.2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa § 4 ods.2 zákona o súdnych poplatkoch písm.z,a) od poplatku sú oslobodení spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Nakoľko navrhovatelia boli oslobodení od poplatkovej povinnosti z celého návrhu a súd v jednom výroku návrhu navrhovateľov vyhovel, v tejto časti zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok v zákonnej výške“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovatelia 1/ a 2/ v podaní zo dňa 19. 08. 2014, ktoré bolo podané osobne navrhovateľmi 1/ a 2/ do podateľne Okresného súdu Zvolen dňa 25. 08. 2014, odvolali. V odvolaní navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pred posúdením správnosti záverov okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľov 1/ a 2/ odvolací súd skúmal či sú splnené podmienky odvolacieho konania z hľadiska včasnosti odvolania, z hľadiska podania odvolania oprávnenou osobou, z hľadiska prípustnosti odvolania a z hľadiska obsahových náležitostí odvolania a zistil, že odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku okresného súdu bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania uvedenej v ust. § 204 ods. 1 OSP, kde sa uvádza, že „odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy“.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu bol navrhovateľom 1/ a 2/ podľa potvrdenia o doručení zásielky (doručenky) doručený dňa 06. 08. 2014. Odo dňa nasledujúceho, t. j. od 07. 08. 2014 začala navrhovateľom plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 21. 08. 2014. Navrhovatelia 1/ a 2/ podali odvolanie proti rozsudku okresného súdu osobne do podateľne Okresného súdu Zvolen dňa 25. 08. 2014, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty na podanie odvolania.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ ako oneskorene podané podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) OSP odmietol.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.